

## Gospodarske stvari.

### Črna redkev izvrstna zdravilna rastlina.

Črna redkev je sočivo, katero nekateri strastno radi jejo, drugi jo pa še vohati ne morejo. To je stvar okusova in kdor je ravno trdnega zdravja, ta naj se, kar se vživanja črne redkve tiče, le od svojega okusa voditi da. Drugače pa je stvar pri onem, kterege ta ali ona bolezen nadleguje, proti kateri se je črna redkev kot izvrstno zdravilo pokazalo. Vživanje črne redkve ima izredno zdrave učinke v nekaterih boleznih, in tako si more tudi navadni kmetovalec marsikteri goldinar prihraniti, ki bi ga bil primoran zdravniku ali apotekarju znositi. Zato hočemo tukaj na kratko svoje čitatelje z zdravilnimi močmi sosnaniti.

Črna redkev se v prvi vrsti hvali, da njeni vžitek posebno blagodejno na prebavne organe deluje. Črna redkev vzbuja jedcnost, in je tudi proti plučnim boleznim, proti prsnemu krču, tesnoprnosti in trdovratnemu kašlju zelo dober pomoček. Proti poslednjemu se s strdjo in sladkorjem pomeša in v male sladkorjeve svalčke zvalja, ki se potem od časa do časa jemljejo in kašelj olajšajo in popolnoma preženo. Znani so namreč tako imenovani redkvini bonboni, ki se s tolikim vspehom proti kašlju jemljó. Manj znana je pa med kmetiškimi ljudstvom zdravilna moč črne redkve v mehurjevih boleznih. Črna redkev namreč drobi in odganja pesek in kamčke, ki se pri mnogih ljudeh v mehurji napravljajo in trapne muke in bolečine povzročujejo. Mnogo dogodkov se pripoveduje, ko je stanovitno vživanje črne redke marsikterege te mučne bolezni resilo. (Konec prih.)

**Drevesa presajati** zamoremo ob vsakem času, ako ravnamo na sledeči način: izkoplje se jama tam, kder hočemo, da nam drevo v prihodnje raste. V jamo je treba vlití 4—5 škafov vode; v njo se pomeče nekaj zemlje najboljše, ki je bila izkopana. Vse se pomeša v gosto prsteno kašo in v njo posadi prestavljeno drevo ter se trdno postavi in jama zasuje. Dobro pa je drevo poprej par ur v vodo postaviti. Na ta način je celó po leti mogoče z uspehom drevesa presajati, če ima le zdrave korenine.

Sejmi 2. januarja v Bučah, 4. januarja v Gradci in Radgoni.

### Dopisi.

**Iz Celja.** (Slovensko društvo) ima pravico zborovati v vsakej politični srenji na Štajerskem. Zato je vodstvo dne 26. dec. t. l. sklicalo II. občni zbor v mesto Celje. Slavna čitalnica prošena je v to svrhu prepustila svoje lepe prostorije. Zbor se je pravilno naznanil mestnemu uradu pa tudi c. k. okrajnemu glavarstvu. Močno čudili so se toraj gospodje dr.

Radaj, dr. Glančnik, Paul Simon prišedši v Celje in še le tukaj poizvedevši, da je župan celjski znani dr. Nekerman zborovanje prepovedal „weil dies die Gefahr einer Störung des nationalen Friedens und die Herbeiführung von Unordnungen besorgen lässt“. t. j. bati se je neredov in kaljenja narodnega miru, če par Slovencev v Celje pride zborovat med 4 stenami jedne hiše. G. dr. Radaj je takoj se telegrafično pritožil pri c. k. namestniku v Gradci. C. k. namestnik je celjskega župana prepoved takoj uničil in ukazal c. k. okrajnemu glavarju poslati k dovoljenemu občenemu zboru vladinega zastopnika. Tako je Nekerman bil na stran potisnen in Slovensko društvo je ob določeni uri sijajno zborovalo; bilo je 150 društvenikov navzočih zraven vladinega zastopnika g. viteza Gariboldija. Predsedoval je podpredsednik g. dr. Glančnik, g. Simon pa je posloval kot tajnik. G. dr. Vošnjak je tako izvrstno, poljudno, prepričevalno govoril, da smo se vsi čudili; iz srca vsem je toraj povedal g. Selič iz Pečevja, ko je v imenu volilcev izrekel pridnemu poslancu zahvalo in zaupanje. G. Sernee je kaj vneto in goreče branil Slovence zoper napade zlasti celjskih nemčurjev, g. dr. Gregorčec je predložil prošnjo do naučnega ministra za slovenske paralelke na gimnazijah v Celji in Mariboru in slovenski poučni jezik na učiteljski v Mariboru, gosp. Miha Vošnjak prošnjo do ministra poljedelstva za slovenske potovalne učitelje gosp. Urbana pa nasvetoval prošnjo do državnega zbora, naj se postava naredi, vsled katere bodo uradi na Slovenskem dobili ukaz slovenske vloge reševati slovenski. Nasveti so bili sprejeti in potem zbor sklenjen. Društvu pristopilo je mnogo novih udov. Slovensko društvo je s tem storilo prvi korak iz svojega sedeža v Mariboru in sme zadovoljno biti. Pokazalo je najprvije najhujšim nemčurskim sršenom svojo moč in celemu svetu v par urah dokazalo njihovo nemoglost. Celjski nemčurji mislijo ves spodnji Štajer strahovati pa sedaj je očividno, da je ta strah pred njimi na sredi votel, na krajih pa ga nič ni. Župan Nekerman pa je omilanja vreden. Zaletel se je srdito v Slovensko društvo pa butnil gologlav v trdno steno. Resnica in pravica slovenska velja. Nekerman je baje rekel, dokler jaz županim, Slovenci ne bodo v Celji zborovali. No, sedaj pa nimajo vsi celjski štacunarji zadosti platna pa vsi krojači ne dovolj šivank, da skrpajo tolik žakelj, v katerega bi osramoteni tamošnji nemčurški kričači skrili dolgi nos, katerega so dobili. Več prihodnjič.

**Od Ljutomera.** (Slava vrlim kmetom slovenskim!) Med okraji, v katerih, kolikor je iz poročil do zdaj priobčenih razvidno, Slovenci niso v lastno skledo pljuvali, odlikuje se tudi sodnijski okraj ljutomerski. Kako so po